

Hasan Hüseyin Kaynak

- şiirler -

Yayın Tarihi:

08.04.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hasan Hüseyin Kaynak

Eserleri:

Ağla Gülüm

Biter mi bir gün dertlerim?
Ağla, gülüm ağla!
İnsanlığın sahtekrlığına,
Günahlarına;
Ağlıyor, çocuklar;
Ölüyor bir hiç uğruna bebeler,
Ellerinde hüzün büyütüyor anneler.

Yenildi bak, teknolojiye sevdamız!
Gözyaşı dkmez oldu gözlerimiz,
Bir gün gelir de biter bu kısacık mrmz,
Yar alır bağrına, sonsuzluk bizi kucaklar,
Yürür dağlar, insanlığa gökler ağlar.

Ah! Nerede o eski sevdalar?
Yüreğim her an yaralar bağlar,
Dertlerim, gönlümü yakar,
Bizi, ancak; bir gönül dostu anlar,
Hani, gülüm o eski ağklar, vefalar?
Bil ki bu sana son sözüm;
Kalmadı hiçbir dostuma yüzüm,
Yaşıyorum ama Şimdi gözüm,
Yine de her gün,
Sana yağlar dökmekte gözüm.

Hasan Hüseyin Kaynak

Ağlama

Karanlıklar bastırđında hep sen gelirsin aklıma
Nedense akşamları bir hüzün çöker içime
Sevda sözleri dökülür dudaklarıma
Ağlamam desem yalan olur
Bir umuda sarılır gibi sarılırim sensizliğe
Gözlerimde büyüttüğüm için yaklaşamam ki sana
Bir buse kondursam al yanaklarına
Ağlamam diner belki o zaman.

Sensizliğin adı hep yalnızlık
Sana kavuşmak mı başka bahara
Yarınlar hiç bitmez ki ümidi olana
Aldırma gönül birazdan gün doğar
Al yanakların aydınlatır gözlerimi
Dökülür o an dudaklarımdan ismin
İsmin yalnızlık, ismin hasret
Dudakların ruhumu yakan bir ateş...

Ağlama ne olur birazdan gün doğar
Ellerimde demet demet çiçekler
Yüreğimde ince bir sızı ...
Karanlık akşamlardan kalan bir sabah
Kalabalık sokaklarda yapayalnızım
İçimde bir savaş ve sen ...
Sen ağlama, ben ağlarım her an!

Soğuk mezarlar çıkıyor karşıma
Taş duvarlı evler daraltıyor yüreğimi
Yolları arşınıyor bir adam
Her gelip geçene birini soruyor
O anda kaldırımlardan bir kadın geçiyor
Onun ardı süre sürükleniyor, adam
Yollar hiç bitmiyor ki;
Kendi kendine söyleniyor
Ağlama ne olur birazdan gün doğar ...

Hasan Hüseyin Kaynak

Akşamlar

Uçmak istiyorum simsiyah bulutlara
Bir kelebek gibi dalıyorum ateşe
Yangınlar çıkarıyorum bu şehirde
Türküler yakıyorum geceler boyunca

Kalamam bundan böyle buralarda
Bırakıyorum kendimi çekilmez elemlere
Bir boşlukta yer arıyorum kendime
Selam söyleyin kuşlar göklere

Neden karanlık hep böyle akşamlar
Şairlerin yüreğinde hep yalnızlık var
Niçin akşamları el ele aşıklar
Haşim'le kendini bulur yine akşamlar

Ah akşamlar çekilmez ki yalnızlıklar
Kederlenir akşam olunca aşıklar
Susturun bu karanlıkları ışıklar
Yakar durmadan içimi bir elem yakar

Kavurur aşkın büyüsü ay ışığında
Yine uçun güvercinler sonsuzluğa
Bırakmayın beni akşam karanlığına
Ve koşturmayın beni bir hayalin peşinde

Hasan Hüseyin Kaynak

Alaturka

Bir alaturka müziği vurur ruhuma
Sen olup durmadan akar kalbime
Her alaturka müzikte seni bulur ruhum
Bir terennüm olur doğar yüreğime.

Çağırır her daim,alaturka
Ben buradayım,yanıbaşındayım
Gör artık,beni de gör
Al kalbine,kucakla düşüncelerinde.

Bir alaturka müziği vurur yine içime
Terennüm eder, durmadan seni bana
Alır beni götürür,hemen sana
Tarihin bir sayfasında seni anlatır ruhuma.

Ve zaman kucaklar alır beni
Geçmişten hatıralar canlanır
Kanar durmadan anılar içimde
Paramparça olur hatıralar düşüncelerimde.

Sen kokar her daim rüzgar
Seninle beni kucaklayan yağmur
Gökler kucaklar alır seni
Götürür zaman,rüzgar sürükler beni.

Kalbim alaturkaya kaptırır kendini
O şakıyı her dinleyişimde sen gelirsin aklıma
Hüzzam sokaklarda alaturka ve ben
Söyle şimdi nerelerdesin,sen?

Hasan Hüseyin Kaynak

Aldırma

Bir gün olur yine bahar gelir
Son bulur bütün dertler tasalar
Bakma sonbaharda dökülen yapraklara
Sen aldırma inadına sarıl hayata

Bak yine yağıyor bahar yağmurları
Kaç kez döndü gelmez denen beklenenler
Beklemek bir ömür bir rüyayı
Boşuna mı kayar gökyüzünde yıldızlar

Bir gün bütün hayallerin son bulursa
Üzülme, geldi geçti bir düştü deme
Aldırma akan o göz yaşlarına
Belki bir yağmur olur yağarsın üstüne

Güneş doğmaz zannetme bir daha
Olur ya yine yıldızlar düşer avuçlarına
Yok olmaz bütün ümitler bir boşlukta
Bir anlık olsun boş ver bütün karamsarlığa

Bakarsın bazen dağlar yıkılır başına
Ama, sen aldırma "Allah Kerimdir"de
Her an tutuluverirsin yine bir rüyaya
Öyle de olsa boş ver sakın aldırma

Hasan Hüseyin Kaynak

Ara Çağrı

ara çağrıdır bu,geçmiş zamanın gölgesinde
biliyor musun sen gittin dağlar yıkıldı
bir yerlerde bekliyor korku ve keder
son bulmadı bu acı hiçbir zaman
bir bildiği vardır her halde deli rüzgarın
menekşe kokulu hülyalar gelir bazen aklıma
yorgun akşamlardan artakalan bir hüzündür yokluğun
biliyorum şimdi sen yoksun akşamlar daha bir karanlık
ama bil ki sensiz bir yanım hep eksik
sabrı kuşandım sessiz kış gecelerinde rüzgar kapımı dövdüğünde
kaç bahar geldi geçti kapımızdan sanma ki ak düşmedi siyah saçlarıma
ölüm ensemizdedir her an var olmaksu bu dünyada bir kuş misali
beklenmedik bir anda yine gelirim,
inan ki vazgeçmem delice sevdalanmaktan
ara çağrıdır kimi zaman beklenmedik anda gök yükünü yüklenmek

II

ve çektin gittin bir hazan mevsimi ardına bakmadan
dağların gölgesi düşmüştü ovaya,dün gibi hatırlarım
dudakların titriyordu geriye dönüp bakmadın
biliyorum yangınlar çıkardı tanyeri ağardığında
vazgeçmezdin bir bildiğin vardı bilirim
ama görmezden gelemezdim çocuksu yüzünü
seni her gördüğümde yangınlar çıkardı bağrımda
bir ceylan kaçardı her gece sonsuzluğa
uzanırdım akşamları hep yıldızlara
yıldızlar gölgelenirdi sevdaya tutulmuşçasına

III

ve sessiz bir çığlıktı gecenin ayak sesleri
gün küstü dağın ardındaki ışığa
ta uzaklardan gelen atlıların naraları içimde biriken yalnızlık
hani sen sonsuzluk ırmağında yıkanırdın
kuşlar kanat çırpardı yine yalnızlığa
kaderin cilvesi değil mi ki ayrılık
sevda bir kuş kanadında yüklü
gebe kalmış dağlar bilirim ovalara
karıncaların ayak seslerindedir intizarım
ve sen çekip gitmiştin gelmemek üzere

Hasan Hüseyin Kaynak

Aşk

Bir de bakmışsın ki gitmişim
Yalan rüzgarlarda açan kır çiçeğim
Ama bil ki seni her an özleyeceğim
Öylesine sevda sokaklarında gezineceğim
Sonra haykıracağım yüce dağ başlarında
Her zaman sevda diye aşk diye kendi kendime
Sensizlik hasretiyle başımı duvara vurup
Elem çöllerinde günlerce ağlayacağım
Ve senin nerede olduğunu bile bilmeden
Sensiz seni yaşayacağım bir sigara dumanında

Yalan rüzgarlarda açan kır çiçeğim
Hani sen zamandın,sevdaydın,aştın
Bu kaçınıcı savaş benliğimde kaybettiğim
Her akşam dumanlı düşüncelerle
Dudakların değer geceleri dudaklarıma
Bir pınar başında susuzluğumu gideririm
Hayal akşamlarında koynuna sığınırken
Ve ismin gelir aklıma o anda aşk derim

Hasan Hüseyin Kaynak

Ben Seninle Yalnızlığı Sevdim

Kaç gece seni bekledim,
Gelirsin diye,
Yüreğimi, hep açık bıraktım.
Ve senin, en çok
Benden gidişini sevdim.
Seninle kaç defa,
Yalnızlığımı yendim.

Seni aynalarda,
Ağlarken gördüm.
Sen üzülme hayalim!
Ben sana yenilmedim.
Zaten ben hep,
Yalnızlığı sevdim.
Gün oldu ki;
Yolları yalnız yürüdüm.

Senin resmini çizdim,
Hayalimde, hayalindi;
Gün geldi, o da
Gerçeklere boyun eğdi.
Seninle bana, yalnızlığım da,
Elveda dedi.

Kaç gece
Tütün çektim, ciğerlerime;
Gökyüzünde, dertleştim seninle.
Sağanak yağmurlar gibi,
Yağdın bazen yüreğime.
Bazen de çorak topraklara,
Döndürdün beni.
Zaten ben seninle;
Hep, yalnızlığı sevdim.

Hasan Hüseyin Kaynak

Bir Gün

Bir gün gelir yine bahar olur
Kuşatır içimizi sevgi iekleri
Rüzgar neşeyle sürükler bulutları
Dağ başlarında menekşeler,sümbüller

Karanlık kuşatsa da bir an önümüzü
Bir gün güneş yine aydınlatır kalbimizi
Tanyeri ağardığında bir sabah
Bir yusufçuk kuşu müjdeler hayatı

Sonsuzluk kapısına dayandığımızda
Yol alırız belki de bir anda güneşe
Zamanın kırılğanlığında gök mavi
Artık akşamlar,besteler şarkılarını

Geçer gözlerimizden bir an geçmiş
Gönül zamanda bir çocukluk arar
Yağmur yine bereket getirir dünyamıza
Yok olmaz zaman saatin son noktasında

Karanlık aydınlıkla buluştuğunda
Kaybolur tüm kaygılar zihinlerimizden
Bahara yelken açar yine gemiler
Boyun büker ağaçlar her dem rüzgara

Hasan Hüseyin Kaynak

Bir Kuş Çırpınıyor

Neden yürekler hep kanıyor?
Kaderimiz zalimlerin ellerinde,
Çiçekler kuruyor dallarında,
Gökyüzüne kurşunlar sıkıldığında,
Bir kuş düşüyor sessiz boşluğa,
Kanat çırpıyor can havliyle.
Kuşlar küsüyor bize,
Bir ölüm bestesi dudaklarımızda ...
Baldıran zehri zalim yüreklerde,
Ölümü kuşanıyor katiller,
Sevda sokağında ötmüyor artık bülbüller,
Hıçkırık tutturan öksüz ağaçlar,
Bir meçhule yelken açıyor.
İki yüzlü karanlık güçler,
Çalıyor ellerimizdeki mutluluğumuzu.
Bir kuş çırpınıyor karanlıklarda,
Bir kahkaha kopuyor hissiz yüreklerde,
Neden böyle karanlık dünya?
Ölümler hemen yanibaşımızda.

Hasan Hüseyin Kaynak

Biz Daha Ölmedik

Biz ne günler gördük
Öldük öldük
Yeniden dirildik
Puslu havalarda arkamızdan vurulduk
Ama yılmadık,
Burçlarda Ulubatlı Hasan olduk
Karadan gemileri yürütüp Fatih olduk
Yavuz'un bahadırılığında kendimizi bulduk
Bayrak olup ıssız sınır boylarında dalgalandık
Başımızı dik tutup eğilmedik
Biz daha ölmedik!

Belki ölümle sözlendik,
Rüyalarımızda Sibiryaya'ya sürüldük
Yüce dağlarda Şeyh Şamil'e koştuk
Kerkük'te diri diri gömüldük
Ama biz daha ölmedik

Bir gün yeniden doğacağız
Baharda bin bir çiçek açacağız
Bakma,sesimizin gelmediğine
Öylesine coşacağız ki
Hep bir ağızdan haykıracağız
Biz daha ölmedik!

Türkmen ovalarında,bozkırlarda
Puslu gölgelerde,Ötüken'de
Anadolu'nun sıcak kucağında
Ezan sesinin aheste yüceliğinde
Bir bozkurt'un peşinde
Yine geleceğiz
Bozkırlarda at üstünde öylesine coşacağız ki
Hep bir ağızdan haykıracağız
Biz daha ölmedik!

Hasan Hüseyin Kaynak

Boşluğa Tutunmak

Bir sis bulutu her taraf
Gökyüzü simsiyah etraf karanlık
Bu hayattan bulutlara kaçmak
Kötü zamanlarda savrulmak

Yürümek bir gün yıldızlara
Belki de bir boşluğa tutunmak
Çöllerde bir yaprak olmak
Şisli havalarda bir nefes almak

Zor zamanlarda bir çığlık...
Saatlerce bir yağmurda yürümek
Olur ya bir damla gözyaşına boğulmak
Bir kuş tüyü olup rüyalarda uçmak ...

Hasan Hüseyin Kaynak

Boşluk II

Akşam karanlığı kanat çırparken bir boşlukta
Vurur kalbim tam saat on ikide sen diye
Omuzlarım düşer bir serçe ürkekliğinde
İnadına yaşamak sensizliğin kenarında
Yapraklar düşerse sokak kaldırımlarına
Hatıralar vurur bir güneş aydınlığında
Sevdan konar her akşam pencereme
Ve bir mahzunluk sarar dört bir yanımı
Sonra hayaller kuşatır seninle düşüncelerimi

Geri getirebilsem bir daha zamanı
Yine savrulsam çıkmaz yollarda
Ve yine kaybolsam mavi gözlerinde
Yıldızları sererdim belki yollarına
Sıkıca tutar hiç kaybetmezdim seni

Hasan Hüseyin Kaynak

Çırpınış II

O zamanlar sendin içimdeki,
Senin ismin aklıma her gelişinde,
Bir şeyler düğümlenirdi,boğazımda,
Gözlerin alıp götürürdü buralardan beni.
Ve tutuklu kalırdım inan ki sana.

Sonraları gözlerime bir sükut çöktü,
Oysa kalbim hep senin için çarpardı,
Yüreğim bir çırpınış tutturur ağıları,
O nazlı bakışlar,benim için bir umuttu,
Aklımızda hiçbir zaman ayrılık yoktu.

O gündən beri her gece bir peri tutar ellerimi,
Bu aşk dağlardan aşağıya atar,beni;
Hala çırpınır kalbim anar,hep seni;
Bir çırpınış tutturur kalbim durmadan,
Bu sevda o anda kayar avuçlarımdan.

Uyandığında hala sol yanımda adınla çarpır.
O anda gözlerim bir peri arar,
Aniden avuçlarımdan bir beyaz güvercin uçar,
Uzaklaşır benden,ellerimden başka diyarlara,
Hemen adın gelir o an aklıma.

Hasan Hüseyin Kaynak

Çocukluğa Özlem

Gelin yeniden başlayalım hayata
Dönelim tekrar dertsiz çocukluğumuza
Her adımda bilmediğimiz bir hata
Çocukluk meyvesiz bir fidan daha

Bir çınar ağacında gizemli kozalak
Papatyalarda uçuşan bir kelebek
Bir köşe başında masumca ağlamak
Dertsiz tasasız dünyayı kucaklamak

Baharda ırmaklar bir başka akar
Kendine yeni bir yol arar
Belki de bir bataklıkta batar
Dertleri kaldıramaz çocuklar

Bir sudur akar durmadan hayatımız
Durduramayız zamanı yıllar ağlar
Çocuklukta ihtiyarlık, uzaktaki dağlar
Ne de çabuk olgunlaşıyor bak başaklar!

Güzün yaslı gibidir çiçekler
Geride kaldı baharlar, yazlar
Artık çocuklar, ak saçlı ihtiyar
Her taraf sapsarı yüreklerde hüzün var

Hasan Hüseyin Kaynak

Çocukluk Düşlerimiz

Çocukken uçardık rüyalarımızda
Toz pembe bir yaşamda
Kelebek gibi ateşe sevdalanmak
Birkaç saniye sonra rüyadan uyandırılmak...

Ne güzeldi çocukken düşlerimiz
Batmazdı ayaklarımıza dikenler
Avuçlarımızda mavi hülyalar
Hayallerimiz kocaman çınarlar...

Yüreğimizde yeni yeşeren sevdalar
Ne kadar saftı gözyaşlarımız
O günlerden elimizde kalan masallar...
Çocukluk düşlerimiz yıldızlar...

Zaman zaman rüyalarımızda
Anne babamız bizimle el ele...
Gözlerimizde büyülü bir dünya
Hayallerimizde mutluluk şarkıları...

Geride kaldı güzel anılar
Aklımızda hala o hülyalar
Yok olmuyor geçmişte yaşananlar
O günlerden bize kalan rüyalar ...

Hasan Hüseyin Kaynak

Düşler Sığınağı

Yıldırımlar düşmüş şu gönlüme
Attım kendimi gurbetten gurbete
Gözlerinde bir gün şimşekler çaktığında
Ve gölgen düşer hemen aynaya

Yangınlar çıkaracağım seni gördüğümde
Bekle beni başaklar sarardığında
Hayallere dalarım yağmur her yağdığında
Seni düşünüyorum her yağmur damlasında

Sığınırım yağmur her yağdığında düşlere
Gelemem bir daha günlerce kendime
Çiğ düşmüş şimdi hayallere düşlere
Karlar yağar geçit vermez bu gönlüme

Bir güvercin göndersem sana,yarınlara
Avuç açıyorum yağmur için bulutlara
Bir damla yağmur yağsa toprağa
Düşerim peşin süre çıkmaz düşlere

Hasan Hüseyin Kaynak

Elem Nidâları II

Elemler büyütürüm içimde,
Zaman mahpus avuçlarımda,
Tik tak vuruyor, kederler beynimde,
İniltilerim göklere çıkıyor,
Eyüpvâri uykusuz gecelerde.

Düşerim bu gurbet ilde,
Dilenci gibi, serseri kaldırımlara;
Her gün iniltilerim yükselir göklere,
Sürüklenirim bu köhne sokaklarda,
Bari beni de götür gözlerine.

Elem nidâları dökülür dudaklarıma,
Çileler büyür düşüncelerimde,
Dertlerim bir gölge gibi takip eder beni,
Günden güne çürütür bu kederler bedenimi,
Ve durmadan bir kurt kemirir beynimi.

Hasan Hüseyin Kaynak

Elem Nidaları III

Varsın alsınlar dağlar,sevgili seni
Bu kaçınıcı saat durmadan akan
Bir bildiği var herhalde geçen yılların
Her yol başında susuz bir ęeřme
Süvariler geliyor ęekilin oradan

Kaç yabancı memleket gördüysem
Hepsinde kendine has bir yalnızlık
Yılanlar gibi sürünen zavallı insanlar
Her köşe başında ęıkan yangınlar
Ve elleri şakaklarında analar

Geceleri yağmur gibi boşalır ıstıraplar
Gece yarısı gülmeye hasret kadın nidaları
Kaç resim gördüysem inanın ben değilim
Ya sen nerelerdesin şimdi ah maralım
Bırakmayın beni mavilerim,elemelerim

Her gece yarısı gözlerimin önüne gelir gözlerin
Dağlar yıkılır o anda beynimden
Dehlizlerde gezinirim saatlerce
Ölüler şehrinde şimdi ne işim var benim
Oysa yaşamak bazen bir uçurumda hayatı solumak
Nedendir ama bilinmez yine gökyüzü mavı
Uçuşuyor bakın yine kuşlar bir bilinmezliğe

Neden böyle savruk zaman
Niçin ben kendim değilim
Bir bulut altında önümde engeller
Geçmiş beynimde bir siluet
Gün olur düşünceler de önemini yitirir
Ve bir ęıkmazda anlamını kavrar hayat

Hasan Hüseyin Kaynak

Ey Sevgili

Ta uzaklardan gelen bir ses,
Karanlık akşamların içinden.
Gözlerimin önünde
Sürüklenen bir ölü...
Bir çocuk büyür,
Hep yüreğimde.

Bir ışık belirir yarı aydınlık.
Bense senin bitmez mavilerinle,
Bugün yüreğim kanasa da
Bataklıkta yeşeren güllere inat
Lalelerin boynu hep bükük,

Ey sevgili!
Bir anlık da olsa gözüük.
Benim dostlarım,
Şimdi yetim çocuklar...
Bilirsin ki onlara,
Bir dokunsan ağlarlar.
Onları ancak;
Boynu bükükler anlarlar.

Ben şimdi geçmişe,
Bir ıslık çalıyorum,
Kafamı ellerimin arasına alıp,
Geçmişe dalıyorum
Sonra suya bir çizik atıyorum.
Ağlıyorum ama
Yine de geçmişte kalıyorum

Hasan Hüseyin Kaynak

Fısıltı

Bil ki bu son fısıltıdır kulaklarımızda
Rüzgar yamaçlarda son raksını yapmakta
Bir su sesi şakırdamakta uzaklarda
Bizi geçmişin gizeminde kucaklamakta.

Yalınayak bir çocuk tutuyor, ellerimi
Ve birkaç damla gözyaşı yanaklarında
Gönlümün kimsesiz sokaklarında
Bir gürültü bir kıyamet kopmakta.

Tutmamakta buz kesmiş ellerimiz
Gözlerimiz geçmişte bir şey aramakta
Bitmeyen hayallerde mutluluğumuz
İçimizde ince bir sızı bizi yakalamakta

Kimsesiz mezar başında bir anne;
Elleri şakaklarında geçmişi sorgulamakta
Hayat bazen bir sürgün olup da
Yaşam bir dehlizde son bulmakta.

Hasan Hüseyin Kaynak

Filistinli Çocuklar

Dudaklar sustuğu an çiğlikler atar kargalar
Burada ölümler bir birini kovalar ...
Benim coğrafyamda dinmez gözyaşı
Batı,dinlemez çıkarı olunca hiçbir kutsalı
Ve insan hakları adı altında koparmasa bari kıyameti!

Filistinli küçük çocuklar, ellerinde sapan taşları
İsrail tanklarına,toplarına karşı ...
Ölü cesetleri tanklar altında
Ne soğuktur burada ölüm!
Sıradan bir şey bazen ölmek
Gözyaşı,kan ve Filistin ...
Sevgi sözcükleri kan,ölüm ve kin...

Filistinli küçük çocuklar, ellerinde sapan taşları
Öldürmezse de sapanlarımız,ezilmez mi bedenlerimiz?
Gideriz bu elden de yeniden doğurur annelerimiz.
Dökülür dudaklardan kan ve ölüm
Sinekler iner kalkar,cesetler kokar

Ağlama gülüm!
Bakarsın bir gün biter burada da ölüm
Ağlıyor hiç durmadan bir bebek
Kim bilir belki ölümü hissediyor.
Yürüyor tanklar, tüfekler,toplar
Gözyaşı döküyor analar
Kahrolası bitmiyor bu savaşlar

Bir küçük çocuk,bir elinde kuru bir ekmek
Diğer elinde sapan taşı
Dudaklar sussa da anlatıyor gözler her şeyi
Burada ölüm yağıyor göklerden
Silahlara siper oluyor bir genç fidan
Daha henüz on beşinde,yolun başında
Soluyor bir fidan dudaklar susuyor
Son sözü dursun, artık bu gözyaşı
Çiğlikler kopuyor,ölümler kokuyor
Filistin yanıyor,İrak kan gölü ...
Ya çocuklar?

Hasan Hüseyin Kaynak

Gece ve Anılar

Genliğim, gecenin koynunda kaybolan yıllar...
Aşk ateşiyle geceleri gözlerimi gökyüzüne diktiğim zamanlar
Bir yıldız kaydı yüreğimden aniden
Kaç gece yalnızlığımınla kavga ettim
Kaç defa yalnızlığım, kapıyı yüzüme çarptı
Sevda çiçekleri büyüttüğüm yüreğimde
Gün geldi paslı çiviler söktüm.
Ve aldım başımı kaç kez senden, bu diyarlardan kaçtım
Ne yaptıysam sevdam için yaptım

Bu sana ne ilk sözüm ne de son sözüm...
Bataklığa karanfiller ektiğim zamanlar
Ellerimde sana kırlangıçlar uçururdum.

Gecenin dondurucu sessizliği
Ellerim şakaklarımda sensiz
Mavi geceler büyüttüm içimde
Yüreğimde sana hasret türküleri yaktım

Seninle düşler ülkesinde görüşürdük
Yürürdük, kaldırımlar üzerinde saatlerce
Gece ışıklar söner, etraf karanlığa gömülürdü
Ve gökten yıldızlar düşerdi
Bir genç, sevgilişiyle el ele göz göze...
Geceye tutunduğumuz yıllar
Bitmez sandığımız aşklardı.
Gecenin karanlığında kaybettiğimiz o anlar
Yanar, bu gönül hala sana
Ve rüzgar gençliğimizi kovalar...

Bir sır olur şimdi o günler
İçimizde büyüttüğümüz anılar
Yüreğimizden silinmiyor sevdalar
Her an bir yıldız kayar, gökyüzünde
Her yıldız kayışında sen gelirsin aklıma
Elimde sigaram yıldızlara uzanırım
Bir anda yıldızlar kayar elimden.

Ağlamak boşuna, geceye
Yıllar geçmek bilmiyor ki yalnız başına
Şimdi ellerimde kâğıt ve kalem masa başında
Geceye karışıyor yalnızlık...
Sessizlik ve sensizlik hiç çekilmiyor
Geri vermiyor, aynalar yıllarımı
Çalıyor, zaman benden gençliğimi
Ve karşıma ak sakallı bir adam çıkıyor
Ellerimizden yıldızlar kayıyor...

Hasan Hüseyin Kaynak

Gecenin Sessizliği ve Sen

Sensiz geceye bir sessizlik çöküyor,
Rüzgar savuruyor her şeyi,
Masamdaki mum sönüyor,
O anda sanki kapı aralanıyor,
Gölgen vuruyor bir anda yüzüme.

Gecenin sessizliğinde içime bir çığlık düşüyor,
Viranelerde baykuşlar ötüyor,
Sensizlik içimi yakıyor,
Ellerim kelepçeli yüreğim sürgün sensiz,
Yağmurlar boşalıyor gözlerimden

Karanlık boğuyor bir urganla geceyi,
Sokaklarda birkaç köpek sesi ...
Geceye bir ağıt karışıyor,
Ve gecenin ayak izleri,
Bırakmıyor hiç peşimi,
Prangalar takılıyor ayaklarıma,
O anda bulutlara bir çığlık yükseliyor.

Sokaklarda bir ben bir de kimsesizler,
Yalnızlık kuşatıyor bizi,
Gece günahları saklıyor,
Bense yalnızlığımı sorguluyorum,
Aklım yeşil gözlerinde kalıyor,
Bil ki sensiz bu hayat hiç çekilmiyor,
Senden bana gecenin sessizliği
Ve bir de yalnızlık kalıyor.

Hasan Hüseyin Kaynak

Gözler

Bazen cilve ve nazdır gözler,
Bazen ateşte kordur gözler,
Bazen bir şarkıda,
güzel bir sözdür gözler;
siyah,mavi,ela...Gözler.
Bazen sevdiğini özlediğinde,
acı yaş döker gözler.
Bazen bir çıkmaza,
seni alıp götürür gözler.
Bazen bir umut...
Bazen de sözden öte,
bir sözdür gözler.

Hasan Hüseyin Kaynak

Gözlerim Uzaklarda

Ey sevgili, bu kaçınıcı serzenişim sana!
Bu sevda bitmez ki ne çare,
Senden kaldı bu yara bana,
Yıllar geçti ama gözlerim uzaklarda,
Bu gönül küstü -aşka-sevdaya,
Kulaklarımda çınlar ettiğimiz kavga hala,
Umutlarımız kaldı bir başka bahara,
Ne olur bir an olsun su serp şu yüreğime!
Şiirlerimde gözyaşı ve yaralı bir sevda,
Ne kadar çekeceğim bu derdi daha,
Her şey boş bir inat uğruna,
Şimdi elimizde kalan birkaç hatıra
Ve gözü yaşlı bitmez bir sevda,
Ey gönül yeter artık ağlama!

Ve gün gelir,
Bu ömür biter,
Kanatlanır bir kuş uçar sonsuzluğa,
Sevdiğim ayrı da olsak beni unutma,
Hiç ağlama bu aşka!
Ben ölmedim ki daha,
Şensiz de ümitler beslerim yarına,
Ümitlerim biterse yaşayamam ki bir daha
Yıllar geçti ama gözlerim uzaklarda ...

Hasan Hüseyin Kaynak

Gül ve Kan

Ağlama karanfilim!
Ölüm, sükütu öğütür,
Yüreklerde depreşir acı
Bir söz ol uç, sonsuzluğa...
Büyülü dünyamda bir peri ol da,
Kon, kor olan gönlüme!

Zaman yarış atlarına gebe,
Koşun isyankârlar dağlara,
Papatya falı açmayın arkamdan,
Ben kendi benliğimde mahkûmum zaten.

Ellerinde acılar büyütür bir anne,
Dökülür dudaklarından,
Gül yerine kan,
Ve dağlar yıkılır yüreğinde bir an.

Ölüm muştu olup,
Uçmuştur dudaklardan dudaklara,
Sessizlik pınarları çoktan sel olmuştur
Ve gönüllerde ağıt.

Yüreklerde deli fırtınalar kopmakta,
Bir delikanlı Azrail'e meydan okumakta,

Yüreklerden sökmeyin destanları,
At üstünde koşturmayın bebeleri,
Memleketin yüce dağlarında,
Naralar attırmayın deli gönüllere
Ve ağlatmayın anaları bacıları.

Hasan Hüseyin Kaynak

Hayaller ve Gölgeler

Meramım düşüncelerim ve ah sen
Ümitlerim bir canlanır bir kaybolurken
Sonsuz düşünceler içerisinde tıpkı ölü gibi yaşarken
Hayaller, gölgeler sen ve sonsuz düşünceler...

Eriyorum tıpkı bir mum gibi alevlerde yanıyorum
Acemi bir yüzücü gibi denizin girdabına dalıyorum
Yanıp sönen bir ümit arkasından koşuyorum
Hayaller, gölgeler sen ve sonsuz düşünceler...

Razıyım bu elemli düşüncelerde kalmaya
Yüz tuttu bak şimdi karanfiller solmaya
Arıyorum gözlerinde bir ümit ve ziya
Hayaller, gölgeler sen ve sonsuz düşünceler...

Artık ben bir ölüyüm ruhum ayrılmış bedenimden
Yıllarca aktı seninle yoğrulmuş sevgi kalbimden
Çalışmıyor bu kalp yoruldu, sevgisizlikten
Hayaller, gölgeler sen ve sonsuz düşünceler...

Lazım değil artık bir tutuşup bir sönen umutlarım
İçime gömüyorum sevgini ve hülyalarınla yaşıyorum
Hayallerimde gözlerin ve orada öylece kalıyorum
Hayaller, gölgeler sen ve sonsuz düşünceler...

Meramımı anlatamıyorum bir türlü sana
Sevgisiz ve sensiz öylece bir köşe başında
Başım eğik, bir acayip garip ve elemli düşüncelerde
Hayaller, gölgeler sen ve sonsuz düşünceler...

Kara kara düşünüyorum bak, saat on ikiyi vuruyor
Karmakarışık hisler içinde gözlerime uyku girmiyor
Sanki karşımda senin hayallerin duruyor
Hayaller, gölgeler sen ve sonsuz düşünceler...

Arıyorum rüyamda bile bir alageyik
Ta gözlerinin içine bakıyorum nazar eyleyerek
Güzel koşturmasını sever ve ürkek
Hayaller, gölgeler sen ve sonsuz düşünceler...

Râcî olup kelebek gibi ateş etrafında dönerim
Bu öyle bir aşk ki sana hep hayallerde nazar eylerim
Ah, hayallerim, hayallerim de olmasa ben neyerim
Hayaller, gölgeler sen ve sonsuz düşünceler...

Aradan çekilin sahte ve yalancı gölgeler
Beni benden çalmayın ey yalancı yüzler
Nedir ki sevgi? Benimki öyle bir tutku ki elemli
Hayaller, gölgeler sen ve sonsuz düşünceler...

Çaresiz, kederli gözlerim hep seni arar
Bir an göremesem içimi korkular sarar

Kalbim, ah kalbim! Hep senin sıcaklığını duyar
Hayaller, gölgeler sen ve sonsuz düşünceler...

İktiza ediyor gönlüm solgun bir gülü
Seni bekliyor, kanadı kırık hüzün bülbülü
Gönlüm yoruldu artık beklemekten vefasız gülü
Hayaller, gölgeler sen ve sonsuz düşünceler...

Ziya zuhur etmiyor oysa bülbüller giryân ediyor
Çekilin bulutlar! Bu aşk beni çekilmez hüzne gark ediyor
Kimsesiz dilenci misali, bana yollar arkadaşlık ediyor
Hayaller, gölgeler sen ve sonsuz düşünceler...

Labirentte koşuşturan bir kuş bitkin ve umutsuz
Yolunu kaybetmiş sağa sola koşuşturur sonuçsuz
Bilir misin ki ey sevgili, gülsüz bülbül ne kadar sürûrsuz
Hayaller, gölgeler sen ve sonsuz düşünceler...

Esrarlı gözlerin ve müphem hallerin
Bir nazarla gelen işkencelerin ve inkîsârın
Bu öyle bir tutku ki ateşle buz arasındayım
Hayaller, gölgeler sen ve sonsuz düşünceler...

İvâzsiz sevgi nedir bilir misin ki sevgili?
Tutkunum bırakın beni, ben ateşler içerisinde mutluyum
Çırpınıyorum öyle de olsa ben hala yaşıyorum
Hayaller, gölgeler sen ve sonsuz düşünceler...

(Hayaller ve sen 1997)

Hasan Hüseyin Kaynak

Hisler II

Karabulutlar çöker üstüme,
Elemelerim boğar hislerimi,
Gecelere sorun kimsesizliğimi,
Seninle aynı anda sensizliğimi

Bir dilenci gibi sokaklarda sürünüşümü
Sorgulamayın yıllar, canana götürün beni!
Bir katre sevgimiz olur denizler misali,
Hislerim boğmaya çalışır batmayan yelkenimi.

Yollar bitmez sıkıntılar basar düşüncelerimi,
Asırlar öncesinden yine senin sesin gelmeli,
Ellerimiz aynı anda göklere uzanmalı,
Başlarımız bir sükutla sana eğilmeli.

Ve sevdan bitirmeli kederlerimi,
Seyretmeli bir güneş aydınlığında herkes seni,
Kurumuş fidanlar yeniden seninle yeşermeli,
Yakınlardan hep senin sesin gelmeli.

Hasan Hüseyin Kaynak

Hüzün Mevsimi ı

Bir ikindi mevsimi
Saçlarıma çiğ düştüğünde
Göçmen kuşların katar katar
Yollara koyulduğunda
Ve ibrişimlerle akşamı, kışı ördüğümde gel
İşte o an -bana- son bahşedilen an.

Yorgun akşamlardan arta kalan
Son hüznümü yudumlarken
Hazan rengiyle yaprak olurum
Sürüklenirim kışa
Ve hüznü bir sevda
Bir ayrılık türküsü, tuttururum
Sen kokan, ayrılık kokan...
Yol alırım akşamlara, karanlıklara.

Söz geçiremem zamana
Hâşim gibi sığınırım akşamlara
Ay ışığında naralar atarım
Heybemde kalan son ışığı, son sözü
Sevda türküsünü dağıtırım
Sana, kimsesizlere, yetimlere...

Akşamlardan yol bulursam, yarınlara
Bahar ülkesinde yeniden kavuşurum
Saçlarıma çiğ düşse de elveda demem
Belki yeşeririm yeniden sana.

Ve ikindiyle, güneşin kızılığında
Dalıp giderim, akşam karanlığına
Hâşim' le ay ışığında sohbet ederim
Çocukluğumdan arta kalan ninninin
Son fısıltılarına kulak veririm
Durdurmak istesem de zamanı
Rüzgârın önündeki yaprak olurum.

Ne kadar yalvarsam
Zamana, rüzgâra
Aniden düşerim bir çukura.

Bir yağmur beklerim, ellerimi açıp
Göklerden avuçlarıma, dudaklarıma
Bir anda bu rüyadan uyanırım
Kırk ikindi yağmurlarıyla yeniden yeşeririm
Ellerim ceplerimde
Çınarlardan ümitler toplarım.

Geçerim akşamlardan, karanlıklardan
Belki de yarına yeniden doğarım
Anne karnına düşen bir çocuk olurum
Sevenlerimle, sevdalarımla

Yeniden kucaklaşırım.

Yenerim ümitsizlikleri
Bir bir yolarım, sağlarımın aklarını
Bir çocuk bir genç olurum
Yarına, sana, sevda sözleri fısıldarım
Olur ya düşer yollara, sana koşarım
Alırım gülleri ellerime yollarına döşerim
Ve bir gün yine seninle
Sonsuzluğa uyanırım.

Hasan Hüseyin Kaynak

Hüzün Mevsimi  

İşte geldi yine sonbahar,
Sensiz içim hep sonbahar,
Hüzzam şarkılarında bu kalp seni arar,
Sol yanım sensiz hep kanar
Ve hayallerimde,
Gönlümden bir maral kaçar.

Boşuna mı hayallere, mavilere vuruluşum,
Sensiz her gölgeye sığınışım,
Hani - beni- ellerinde sarı güllerle bekleyişin?
İşte bundandır her sonbaharda,
Hüzzam şarkılarına sarılışım.

Şimdi hüzün mevsimlerine sarılıyorum,
Gölgelerde, düşlerde sana koşarım,
Her gece saat on ikide seninle dertleşirim,
Ben hep yalnızlıkla sözlenirim.

Hani o gün, beni kalbimden,
kalbimin tam ortasından vurduğun zaman,
Kollarında bir başkası olduğu an,
İşte o gün hüzzam şarkıları
Ve ayrılık mısralarına sarıldığım dem.

İşte geldi yine sonbahar,
Her sonbaharda içimden bir ceylan kaçar,
Beni çekilmez hüzün, kış, sarar;
Bu gönül işte o günden beri kanar,
Ve rüyalarında hep seni yanında sanır,
Sarılır, hayallere, gölgelere tutunur.
Gecenin yarısında hayalin, aynaya yansır.

Bense gecenin ortasında yalnızlığımı sorgularım,
O anda gözlerimden bir maral kaçar,
Bu sevdâ beni hüzün mevsimine, sana, çeker
Ve sol yanım, ayrılık acısıyla hep bir ceylan arar,
O günden sonra her sonbaharda,
Gözlerimden bir maral kaçar.

Hasan Hüseyin Kaynak

Hüzün Mevsimi III

Günler ne de çabuk geçiyor,
Sensiz ve sessiz,
Sonbahar içimize düşen bir çığlık...
Sessizlik yüreğimize düşen bir kor...
Seni görme arzusuyla tutuşan duygular,
Gün gelir yok olur.

Zamana ayak direktmek boşuna,
Gelgitler baharda olur,
Zaman çepeçevre kuşatır
Ve alır bilinmeyen bir yöne sürükler.
Kulaklarımıza ayrılık şarkısı fısıldar rüzgar,
Bak, yine gelmiştir sonbahar!
Her taraf sapsarı...
Kalplerde ince bir sızı ve hüzün...

Akşamları yorgun martılar, düşüyor denize;
Aksakallı bir dede, akşam hüznünü soluyor
Ve ellerinde yorgun akşamlardan kalma,
Sararmış bir mektubu tutuyor.

Sönüyor lambalar akşam oluyor,
Babam ellerinde, ibrişimle akşamı örüyor
Rüyamda bir pir, elinde baston,
Zamana, otuzunda meydan okuyor,
Yürüyor, zaman yürüyor;
Gökler perde perde açılıyor
Ve babam sonsuzlukla kucaklaşıyor.

Hasan Hüseyin Kaynak

Hüzün Şiiri

Tut da yüzleştirelim köhne yaşamları
Sensiz kolum kanadım kırıldığında
Bir hüzün sardı dört bir yanımı
Ateşten kaleler yaptım sana

Bir çocuk ağlıyor geceleri
Sokaklarda birkaç şerseri
Yüreklerde güz yağmurları
Dudaklarımızda hüzün şiirleri.

Bir saray kurdum kalbimde sana
Aşkımız tozlu mektuplarda
Bir adam ağlar eli koynunda
Şimdi aşkımız sürgün,dağlarda

Melankoliden dağlar kurdum
Kuşluk vakti ağarttım saçlarımı
Gamsız bulutlara uçtum akşamları
Mavilerimle kimsesiz,yalnız kaldım.

Gökler perdelendi ellerinde
Bir zamanlar ellerim ellerinde
Sana koştum yalnızlar rıhtımında
Geceler uzadı,sabahlar cüce.

Oysa dudaklarımızda en kutsal bir sözdü
Dillerden düşmeyen sevgi
Bir rüzgar olup sensizliğe uçtu
Kollarım şimdi sensiz kaldı.

Hasan Hüseyin Kaynak

Kar Yağıyor Yüreğimize

Bir kar yağıyor yüreğimize
Ayaz gecelerde gökyüzünde yıldızlar
Ah etme,gönlümde bir isyan
Uzaklarda ulaşılamayan sevdalar.

Bir kar yağıyor yüreğimize
Her taraf soğuk,nefesimiz kesiliyor
Başımızda kavak yelleri ...
Dudaklarımız tir tir titriyor.

Bir kar yağıyor yüreğimize
Gözlerde yarına dair ümitler ...
Dillerde hüznü aşk şarkıları
Yanaklarda hala sıcak buseler ...

Bir kar yağıyor yüreğimize
Dışarıda kar, yüreklerde bir ateş ...
İnat etme artık,haydi gel!
Sardı her yanıma bir kış.

Bir kar yağıyor yüreğimize
Bir aşk ki bilinmedik rüyalarda
Sitem etme karanlık düşlere
Al beni rüyalarına da ağlatma!

Bir kar yağıyor yüreğimize
Soğuklarda sıcak bir düş ...
Ellerimizden kayıyor yıldızlar
Söyle! Ne zaman biter bu ütopyalar?

Bir kar yağıyor yüreğimize
Gel bitirelim artık bu rüyayı
Ağlatmayalım aşka sevdalıları
Ve kavuşturalım güllerle bülbülleri.

Hasan Hüseyin Kaynak

Karanlıklar Doğacak Ellerimize

Ve bir gün gelecek,
Her şey ellerimizden kayacak,
Tutduğumuz ümitlerimiz,hayallerimiz...
Yorulacak hayat ve son bulacak...
Karanlık akşamlar doğacak ellerimize,
Belki de bir daha doğmayacak güneş yüreğimize,
Yıldızlar kayacak gözlerimizden,

Karanlıklar doğacak ellerimize,
Ne Aristo ne platon sorgulayacak var oluşu,
Savaşlar bitirecek bir gün bizi,
Ellerimizle yıkacağız dünyamızı,
Zaman duracak görünmez bir boşlukta,
Dünyayı zehirleyecek yılanlar.

Artık ne kadar yalvarsan yakarsan zamana boşuna,
Leş kargaları üşüşüyor insanlığın başına,
Zaman değirmeni, koşar adım yol almakta sonsuzluğa,
Dağlar yıkılmakta,volkanlar patlamakta,
Güneş görünmezlerde,ay boşlukta ...
Dünya bize küsmekte,ışık görünmezlerde...
Ve bize karanlıklar kalmakta...

Hasan Hüseyin Kaynak

Kardelen

Bir serçe düşmüş anasından ayrı gurbete
şimdi hele bir sorun o kuş nerelerde
Bir duvar dibinde yaşar güvercin ürkekliğinde
Adı Ayşe olmuş Fatma olmuş ne fark eder ne?

Memleket özlemi tüter yüreğinde buram buram
Hele bir söyleyin ne halde annem babam?
Kıymetini bilemedim gözümde tüter yuvam
Oraları bir daha görsem belki hiç ölmem

Neden düştüm acaba ben yabancı ellere
Yabancıyım elimde değil bütün gönüllere
Ne kadar özledim bir güvercin uçursam memlekete
Her zaman avuç açıyorum bu uğurda göklere

Sevda dedik attık kendimizi gurbete
Bir defa daha uçsam aman o yerlere
Bir daha beni bırakmayın anam hasrette
Salıveriyorum hep kendimi düşlere,hayallere

Bir güvercin gibi yaşıyorum şimdi ben
Ne de olsa buralar gurbet sevemem
Hayallerde daim oralardayım gelemem
şimdi kızın bir Kardelen ah annem!

Hasan Hüseyin Kaynak

Kuşlar Uçuyor Başımızdan

Bir çocuk büyür gözlerimde
Kaçıyorum bu şehirden dağlara
Bir aziz gibi boyun büküyorum
Bir örümceğin sessiz yuvasında

Bir örümcek yuvasında arıyorum seni
Hüzünlüdür o anda yol arkadaşları
Bir sessizlik çöküyor örümcek ağına
Bir korku...sonra bir ümit kaplıyor kalpleri

Yüce dağlar çöküyor başımıza
Bir toz bulutu bu sahra
Kuşlar uçuyor başımızdan şimdi çöllere
Bulutlar kaplıyor bu puslu dünyamızı

Hasan Hüseyin Kaynak

Memleketime Dair

Memleketime dair;
Yanık türküler bilirim.
Her biri memleketimin bir ücra köşesine,
Götürür beni.
Her bir türküde bir sevda masalı dinlerim,
Boram boram, Anadolu kokar.

Anadolu'mda sözlü ve nişanlı kızlar bilirim.
Yıllarca sadece sevdiğini bekleyen,
Eline yabancı eli değmeyen,
Sevdiler mi erkeklerini yürekten severler.
Ve verirler gönüllerini bir ömür erkeklerine.

Yine nişanlı kızlar ve taze gelinler bilirim,
Sevdiğini, asker, yolunu bekler,
Ayrılığını, sevdasını nakış nakış kilimine işler.
Sevdiği gözünün önünden geçer,
Ve bir ah çeker ki; erir karşıkı dağlar.
Sevdiğine bir türkü tutturur,
Ağıt yakar, her mısraı
Ayrılık, hüznün ve memleket kokar.

Bir kalles kurşun değer,
Mehmetçiğe de yuvalar yıkar.
Her köyde, bir yiğit, bir şehit yatar.
Analar yüce dağ gibidir.
Kaybetti mi biricik yavrusunu,
Bıçak açmaz ağzını da,
O an her şeyi gözleriyle anlatır.
Toprağa bastığında şehit kokar,
Ağlar analar, babalar, çocuklar...

Ve memleketime dair;
Destanlar bilirim:
Mustafa Kemaller, Şehit Şahinler ve adsız şehitler...
Çanakkale'de, Conkbayırı'nda Sakarya'da...
Kükreler, yine mavi gözlü, sarı saçlı;
Mustafa Kemaller...

Hasan Hüseyin Kaynak

O şarkı

Güvercinler konsun başıma
Ağtlar yaksın anneler mezarımda
Kırlangıçlar kadar ürkek bir sevda
Sen gibi uzakta rüyalar,hayaller

Kurşun yüklü bulutlar altında
Aklımda hep uzaktaki yıldızlar
Anılarım şimdi bir kuş gibi
Avuçlarımdan bir bir uçtular

Korkmak boşuna karanlıktan
Kuytu köşelerde gezinir yalnızlık
Gölgelerde dans eder bir çığlık
O bildik şarkı yankılanır kulaklarımda

Ve azgınlaşır sonbaharda rüzgar
Gün gelir yine coşar yağmur
Gönlümden sökemediğim ince bir sır
Kuşlar gökyüzünde yine kanat çırpar

Hasan Hüseyin Kaynak

Ölüm Üzerine

Yolar toz duman,düşünceler bulanık...
Belki bir gün bu dünya yok olacak
İşte o zaman ellerimiz avuç açacak göklere
Bitecek rüyalar,sönecek hayaller
Çileler bürüyecek bu nazik bedenimizi
Aşklar bir boşlukta duracak
Çözülecek dizlerimizin bağı
Yine ah edeceğiz o zaman belki semaya

Bir vuslatı arzulayacak kimimiz
O an bozulacak gözlerimizdeki büyü
Bir ses,bir çığlık kaplayacak içimizi
Dönüp dönüp yerimizde duracağız
Hayyam gibi rubailere sarılacağız
Mest olacağız bir damla meyden
Artık uçmayacak kuşlar dünyamızdan

Kimimiz İsa'yı bekleyeceğiz
Bir ümitle dilimizde hep o dua
Kurtuluştı hani ruhlarımız için ölüm
Neden korkuyoruz senden bu kadar ölüm
Sökelim düşüncelerden o büyüü
El çektirelim aklımızdan korkakça düşünceyi

Hasan Hüseyin Kaynak

Ölüm Üzerine ı

Akbalalar kesmiş yollarımızı,
Kin,düşmanlık kuşatmış içimizi,
Komşu,komşuyu tanımaz olmuş,
Yozlaşmış gelenek ve görenek;
Her sokakta bir ölü,sırtlanlar içimizde,
Bir hiç uğruna kini kuşanıyor insan,
Diller konuşmuyor,gözlerin sönüyor feri,

Ölüm içimizde tüm sessizliğiyle,
Bu kaçınıcı ölüm,bu kaçınıcı sessizlik?
Azrail,pusu kurmuş bekliyor,
Sokakta kurşunlar konuşuyor,
Ve boylu boyunca bir yürek,yere seriliyor,
Karanlık sokaklarda ölüm cirit atıyor,
Yanıyor hep yürekler yanıyor,
Ölüm kapımızda,nefesi ensemizde,
Şimşekler çakıyor,yıldırımlar düşüyor,
Gökler açılıyor,ölüm bizi kucaklıyor,
Yangınlar düşmüş içimize,
Her şey düşman görünüyor, gözümüze;

Ve gözlerdeki perde kalkıyor,
Zebaniler,kucaklıyor sırtlanları,
Sokaklarda bir feryattır kopuyor,
Çocukların dünyasında bir sessizlik,bir korku;
Bir anne,avazı çıktığı kadar bağıyor,
Yanıyor,yürekler yanıyor,
Ölüm içimize soğuk bir korku salıyor,
Ve kin tohumları damarlarımızda,
Açmıyor, içimizdeki sevgi soluyor.

Hasan Hüseyin Kaynak

Peri

Ben seni hiç görmedim ki be gülüm
Ne güzel dünyaya bedeldir gülüşün
En güzeli yürek yakan yeşil gözlerin
Güldüğünde inci gibi o dişlerin
Ya bir su gibi şakırdayan büyülü sesin
Dudaklarımdan düşmüyor ki bir an ismin
Sevdanın dikenleri kanatıyor ah kalbim!

Rüyalarıma giriyor geceleri bir peri
Bu sevda hiç çekilmiyor ki biraz mavi
Sürünüyorum ben de her ölümlü gibi
Naz ve cilve en büyük hüneri
Durun hele hemen kazmayın mezarımı

Arşınıyorum her akşam hayallerde kapısını
Bir söğüt gölgesinde düşlerde el ele
Aşkımı haykırıyorum yüce dağlara
Mecnun olup koşturuyorum sağa sola
Güvercinler uçtuğumda aşk bestesiyle
Sırrımı fısıldıyorum akşamları yıldızlara

Uçuyorum geceleri seninle yıldızlara
Ver elini komşu olalım Leyla ile Mecnun'a
Maviler büyütelim yine aynalarda
Şus ne olur hemen hayır deme
Ölümden öte beni öldürme

Hasan Hüseyin Kaynak

Sal Beni Sevgiye

Al da çöz beni,
İlmik ilmik,yumak yumak,
Bir bebeğin elleri gibi yumuşak,
Ve sal beni sevgiye...
Gönlüm bir ışık ve bitmeyen tebessüm,
Seninle yudumlarım sevgi güllerini,
Seninle dolaşırım çıkmaz sokaklarda,
Zülfüne dolanır orada kalırım.
Gözlerimde gözlerini ararım,
Bitmeyen hep o sancıyla yanarım.
Sevgim yeniden yeşerir bahar ülkesinde,
Binbir çeşit bitki gibi seninle...
Gözlerine al ve götür beni,
Bazen çıkmaz sokaklara bazen dağlara...
Ve Ferhat'la birleştir dağlarda sevgimizi.
Ey sevgim kal yüreğimde!
Durma sevgiye sal beni,
Hadi gönlüne al beni!
Güller kırmızı yanaklarına vurgun,
Bense zülfünde mahkum...
Hadi durma gönül limanına al beni

Hasan Hüseyin Kaynak

Sana Uyanmak

Bir sonsuzluktun hani sen
Bir ilkbahar sabahı gelen
Bir sevda çiçeğiydin yeni yeni tomurcuklanan
Sendin bil ki beni ölümlere salan
Sonsuzluktu yüreğin ya sonra ellerin
Her sabah sonsuzluk ırmağında yıkanırdın
Bir bahar yağmuru gibi ağlardın

Vurulmaktı sevda seninle yarınlara
Yanmaktı gözlerindeki yangında
Kaybolmaktı sonra günlerce
Her dakika geçmişte kalarak
Yeniden hep sana uyanmak...
Her baharda aşkı seninle yaşamak
Yüce bir çınarın gölgesinde ağlamak
Ve bir gün yine sana koşmak...

Hasan Hüseyin Kaynak

Sen

Zaman kuşatır, alır bağına;
Yürür dağlar hayalimde sen olur,
Çöllerde bir fırtına kopar
Ve yanakların gül kokar.

Zamana mısralar döşerim,
Zamanın sonsuzluğunda ellerimde güller,
Her bahar binbir çiçek açarım
Ve yol bulursam sana koşarım.

Gönüller yanar, her şey seni anar,
Ağlar, bir çocuk senin özleminle yanar,
Dereler ırmaklar hep seninle coşar,
Sen olur, her şey sana koşar.

Doğar, bir gün güneş doğar,
Bu kor gönlümüzü yakar,
Çocukluğumuz geçmişten bize bakar,
Sen olup içimize bir rüzgar akar.

Bu sevda yangınlardan arta kalan kül olur,
Sensiz her şey bir gün son bulur,
Erir içim erir aklıma hep o yar gelir,
Bu sevda yüreğimde bir sır olur.

Hasan Hüseyin Kaynak

Sen de Anlamazsan

Sen de anlamazsan,
Eller anlar mı ahvalimi?
Halimi hatırımı sormazsan,
Eller sorar mı beni?

Yoruldu peşinde koşmaktan,
Bir umut ver bari!
Sen de beni unutursan,
Eller unutmaz mı beni?

Gel otur karşıma artık!
Böyle olur mu sensiz yaşamak?
Yokluğunla kavrulup yok olmak,
Sen de yakarsan eller yakmaz mı beni?

Bir gün gülücükler saçıp,
Bir gün küsüp gitmek,
Sevda çöllerinde susuz bırakmak,
Sen de susuz bırakırsan beni...

Tutup bırakmıyorsun ki,
Bu sevda yakıyor yüreğimi,
Nasıl avutayım sensiz bu gönlümü,
Sen de anlamazsan eller anlar mı beni?

Her zaman sen varsın aklımda,
Hayalimde,ellerim ellerinde,
Tutturmuyorsun ki ellerini,
Sen de tutturmazsan ellerini...

Bir vefasıza yandı şu gönlüm,
Sensiz ne ölü ne diriyim,
Yüzüme bir defa olsa gülsen,
Sen de gülmezsen eller güler mi?

Hasan Hüseyin Kaynak

Sen de Beni Anlarsın

Ellerini vicdanına koyup ağlarsın,
Bir gün sen de beni anlarsın,
Bir ah çekip geçmişe dalarsın,
O güzel günleri hep hatırlarsın.

Bir el olursun artık benim için,
Beni görünce belki içlenirsin,
Başını yere eğip de geçersin,
O günler gelmez ki geçmişte kalırsın,

Olur ya geçmişini bugünlerde ararsın;
Belki çocuğuna ismimi koyarsın,
Çocuğunu her çağırışta beni anarsın,
Hala kalbinde beni saklarsın

Bir gün çocuğun sorar: niçin ağlarsın?
Geçmişe dalıp belki aşkımızı anlatırsın,
Ama ağlamak çare olmaz ki sen de bilirsin,
Bir gün gelir sen de beni anlarsın.

Hasan Hüseyin Kaynak

Sen Gideli

Bahar bulutlarıyla, geldin bana.
Bir nisan yağmuru gibi...
İçimi ısıttın,
Sıcak buseler kondurdun yüreğime.

Ve çamurlu patikalara,
Sürdün sevdami.
Kimsesiz yüce dağlarda patikalarda,
Menekşelerle, sümbüllerle dertleştirdim.
Menekşelerde, sevdanın ulaşılmazlığını;
Sümbüllerde, kavuşamayan sevdalılarının
Yalnızlığını, çaresizliğini gördüm.

Derken;
Dertleşiyorum raflardaki tozlu kitaplarımla...
Mısır'da Yusuf'un Züleyha'sıyla.
Avuç açıyorum, kuyudaki Yusuf'la.
Tarlalarda boyun bükmüş sarı başaklarla,
Arıyorum sevdami.
Kerem gibi yanıyorum
Ve ağzımın kızılığıyla
Sana yaklaşıyorum.
Sense benden, benimle kaçıyorsun.

Sokaklarda giderken,
Sana benzetiyorum birini.
Düşüyorum peşine,
Sürükleniyorum bir müddet gölgemle.
Gölge ve ben
Avunuyoruz hayalinle...

Bir nisan yağmuruyla gelmiştin ya bana!
Hüzünle, yalnızlığımla,
Dudaklarımda ayrılık türküleriyle
Ve yokluğuna inat,
Hayallerinle bıraktın da gittin.
Ben de kimsesizliğimle,
Kalakaldım seninle
Sen gideli...

Hasan Hüseyin Kaynak

Senden Sana

sensiz içime kan damlar
ve düşüncelerimde
her an
öksüz çocuklar ağlar
koşar analar çocuklarına
esaret zincirlerini
yüreklerden sökmeye
bense gökyüzüne
merdiven dayarım
ve kuşlar gibi
bir anda bulutlara
kaçarım bu hayattan

sana her gün
biraz daha yol alırım
ve çocukların yüreğinde
yudumlarım sevgiyi
seninle, sana yol alırım
sonra da binerim
beyaz atıma
koşarım sensizlikten sana

Hasan Hüseyin Kaynak

Sensiz

Sanma ki bir daha gelemem sana,düşlerine
Bir sonbahar sabahı yine bir rüzgar gibi kapına
Bir tek sen görmesen de için için ağladığımı
Yandıgımı bir kül gibi rüzgarda savrulduğumu

Bil ki bitmez sensiz ne bu hicran ne bu yara
Rüyalarımnda okşar ellerin saçlarımı
Karanlıklar çöktü sensiz bu şehrin üstüne
Ağlamak çare mi kan döken bu gözlerime

Yanmak hicranınla bir muma dönmek
Hasretinle yıllarca zil sesi beklemek
Bazen bir damla gözyaşına boğulmak
Yıllar sonra bir vefasız mı deyip ah etmek

Bak gökyüzü yine mavi yine berrak
Bir yalancı bahardı ah o gözlerin
Bir anlık yağın bir yağmur gibi gülüşlerin
Sonra bir güz gülü gibi solar silüetin

Yok artık söz geçiremiyorum bu kalbime
Her akşam bir kaldırım kenarında ağlayan
Kıvrılan sokak çocuklarının yalnızlığında
Geceler kırılğan gökyüzü kurşunla örtülü

Bir yaralı ceylan suya iner bir akşam üstü
Bulutlar kapatır güneşimi yıldızlar yansır
Kalbime bir damla cemre düşer bir kış akşamı
O an ellerim bağrımnda öylece kalakalır

Penceremi kapatır rüzgarda dans eden karlar
Gökyüzünde kurşun yüklü bulutlar
Kulaklarımda bana yabancı çığlıklar
Ah Çoktandır aşına olduğum hıçkırıklar

Bak yine bir yıldız kaydı avuçlarıma
Sen içimde esen yalnızlık rüzgarı
Gözyaşlarım avutur bu sensiz gönlümü
Tutamadığımız zaman bir saman alevi

Yıllarım bağrıma bastığım çocuk hıçkırıkları
Yağmurlar yağmıyor sensiz gönül bahçeme
Güller boyun büküyor dallarında dert dertli
Gözyaşlarım aratmıyor dağ başındaki pınarları

Hasan Hüseyin Kaynak

Serzeniş

Bir kuş kanadında götürmeli muştuyu
Bülbülün feryadındaki sonsuz sevdayı
İnemeli yer,gök gönül ülkesini ateşe vermeli
Çöllerde elemeler büyüten bir Mecnun olup seni bulmalı
Belki de yaratanına avuç açan İbrahim Ethem olmalı
Bırakmalı tahtı,saltanatı bir sevdaya tutulmalı
Deli akşamlarda karanlığın koynuna sığınmalı
Bir serzeniş tutturmalı ah ederek sevgiliye
Coşmalı bülbüller yine lale bahçelerinde
Her rüyada her düşte seni görmeli
Vazgeçmeli bütün sevdalardan yalnız sana koşmalı

Mavi geceler büyütmeli senin için
Sadece senin için koşturmalı atları dörtnala
Sabah erken saatlerde sınır boylarına dayanmalı
Kopmalı bir kıyamet; başlamalı dayanılmaz acı
Ve bir anlık seninle yol arkadaşlığı
İşte bitmez tükenmez mutluluk bu olmalı

Heyhat! Neredesiniz şimdi yüce ulularım?
Koşun gelin haydi,herkes burada olmalı!
El açıyor dağlar,taşlar boyun büküyor
Yol alıyor hayallerde düşlerde sana
Alemde bir münacat sesi yükseliyor göklere
Yoruluyor süvariler aman diliyor
Yollar kapanıyor,gökler yol vermiyor
Bir gök gürültüsü sonra bir fırtına
Süvariler at koşturuyor sınır boylarına
Bir serzeniş tutturuyor,el aman!
Gönüller kör,sensiz açmıyor gül-şen
Gönüllerde bir kıyamet kopuyor
Ve bu münacat burada son buluyor

Hasan Hüseyin Kaynak

Sevdaya Dair ı

Görmemeliydim seni,
Tutmamalıydım ellerini,
Ve bakmamalıydım yeşil gözlerine,
Kaçmalıydım senden,
Terketmeliydim seni ve bu şehri.

Sevdaya dair ne varsa unutmalıydım,
Yok saymalıydım,menekşe gözlerini,
Yüreğimden söküp atmalıydım,
ismini,çehreni ve sesini;
Belki de bir daha görmemeliydim seni.
O can alıcı bakışlarından,
kaçırmalıydım, bakışlarımı.

Oysa bu kaçınıcı tutuluşumdu,
Gözlerinin büyüsüne.
ve söz geçiremeyişim deli gönlüme,
Hep senin tutsağın yapardı yüreğimi.

Bu kaçınıcı mevsim,
Sevdaya dair,yazışım;
Gecenin yarısında,
sana,sevda sözleri fısıldayışım
Ve bu kaçınıcı mevsim,
Sensiz hıçkırığa hıçkırığa ağlayışım
Belki de sensizlikte seni yaşayışım.

Hasan Hüseyin Kaynak

Sevdaya Dair II

Seni yazabilmek;
Seni yaşamak,
Çöllerde Leyla'sını arayan bir Mecnun olabilmek,
Kederlenmek, coşmak, kendinden geçmek,
Bir anda sevda çöllerinde ayaklarına kapanmak
Ve beyaz bir güvercin olup sana uçmak,
İşte budur, seni yaşamak!

Yaşamak her saniye, her dakika seni yaşamak,
Yanmak, seninle elem denizlerinde...
Seni ararken seninle yok olmak,
İşte budur, seninle seni yaşamak!

Sarı buğday başaklarında seni sorgulamak,
Her nefeste seninle seni solumak,
Şana hasretten gözyaşlarıyla dağlanmak,
İşte budur, sevgili, sana sevdalanmak!

Geceleri sana uyanmak,
Rüyalarda, bilinmeyen hayaline vurulmak,
Göklerde yerlerde hep seni aramak
Ve ismin geçtiğinde, seni kalplerde bulmak,
İşte budur, sevgili, sana ram olmak!

Hasan Hüseyin Kaynak

Sevgiliye ı

Yalvarsam her an sana
Duyar mısın bir an beni
Dertlerimi çekemez oldum
Sensiz her günüm hep aynı

Ağlasam geceye durmadan
Kaçsam bu hayattan
Geceleri yollara koyulsam
Koşsam durmadan sana koşsam

Ve alsan beni hemen yanına
Ellerinle saçlarımı okşasan
Gözlerinde bir umut arasam
Bırakmasan beni tutsan

Bitmiyor dertlerim,gülmüyor yüzüm
Alsan beni de bağrına bassan
Sonsuzlukta buluşsak ve koşsak
Ağlasak dertlerimizden soyutlansak

Biter mi o zaman dertlerimiz
Bizi de kucaklar mı mutluluk
Ve çözülür mü zincirlerimiz
Ağlasam, yalvarsam her an

Hasan Hüseyin Kaynak

Sevgiliye II

Karanlıklardan bir el uzandı dünyamıza,
Merhamet olup doğdu yüreğimize,
Özleminle koşar bu gönül sana,
Kopar gönlümde deli bir fırtına.

Göklere gizemli bir ses yayılır,
Sonsuzluktan gelen bir fısıltı,
Gözlerim bir sonsuzluğa açılır,
Tutup bırakmaz saadet muştusu.

Yüreğim paramparça dağınık,
Sensiz her taraf kapkaranlık,
Bir nur doğdu seninle üzerimize,
Kainat seni müjdeler bugün bize.

Sen merhametsin, sen sevgisin,
Gönlümüzde sen yeşerirsin,
Sen ölmezsin hep dirisin,
Sen yücelerde bir yerdesin.

Gözler senin için döker yaş,
Senin uğruna gitse bu baş,
Bu sevda bitmez yavaş yavaş,
Bir fırtına kopar, kalbimde savaş.

Ellerim açılır, bir af uğruna,
Ne olur beni de götürün ona!
Belki uçarım rüyamda göklere,
Yol alır bu gönül sevdâlısına.

Hasan Hüseyin Kaynak

Sır

Bir sırsın sen içimde sakladığım
Bir sözsün en mahrem bildiğim
Zaman zaman kendimle aynada
Gözlerden uzak bir köşede dertleştığım.

Sen bir destansın, bir şiirsin
Dağarcığımda saklı bir yerlerdesin
An olur gökyüzüne -bulutlara -uçarsın
Bazen de nazlı nazlı gönlüme gelirsin.

Tutamam seni bir şimşek gibi
Kaybolur usulca yücelere sığınırın
Alır beni bir çıkmaza hapsedersin
Ve aklımı çeler kendine aşık edersin.

Gece karanlığında bir karınca misali
Bir su sesinin şırıltısında seni dinlemeli
Bütün kainat susmalı sadece senin sesin gelmeli
Koşmalı atlar su gibi sonsuzluğa kıvrılmalı.

Bir bahar şarkısı olmalısın sen
Dudaklardan hiçbir an düşmeyen
Işıklar saçmalısın etrafa renga renk
Dağlarda el değmemiş bir çiçek ...

Seninle vurgun yedim çıkmaz düşlerde
Baharlar topladım umut vaat eden gözlerinde
Yol verin yüce dağlar, kesmeyin yolumuzu!
Güvercinler uçsun yeniden dünyamıza.

Senin hicranınla vuslatı arzular bu gönül
Ne olursun artık şu gönlüme bir gül
Gönlümdeki hiç bitmeyen bir sır
İlkbaharda yağın bir yağmur.

Hasan Hüseyin Kaynak

Sızı

Sen gittin baharları da götürdün gözlerinde
Hayaller şimdi çok uzaklarda bir boşlukta
Güneş solgun, aynalar karanlık
Kuşlar uçmuyor gökyüzünde artık
Ne olur geceleri yıldızlara bak
Hayat bazen bir anlık

Yaşamı bir damla su gibi içmek
Çisil çisil yağın yağmura inat
Beynimi kemiriyor cinler periler
Cüce fikirler üzerime devriliyor
Bu şehirde yangın yüreğimde sızı
Kalbimde bir kuş kanat çırpıyor

Hani senin gökyüzünü andıran gözlerin
Bir boşlukta bozuldu büyülü akşamlar
Sevda çocuğun merhamet yüklü kalbi
Sığınağım şimdi elemli gözyaşları
Rüzgar savuruyor sarı saçlarını
Sevdiğim karanlık güz akşamları
Bir daha yağar mı bahar yağmurları

Hasan Hüseyin Kaynak

Sokak Çocukları

Ben bir lokma ekmeğe muhtaç,
Bir yudum sevgiye aç...
Mekânım köprü altları,
Arkadaşlarım toplumun dışladıkları...

Zehri içime çektiğim zaman,
Hep sana koşarım. Anne!
Beni buralarda sefil ve yalnız bıraktın da
Geri gelmedin. Anne!

Zaman zaman, yanına gider,
Dertleşirim, mezar taşınla.
Seninle dertleştiğim an,
Hafiflerim, bir kuş gibi. Anne!

Ne olursun!
-Bir an olsun- konuş benimle.
Ben de yalnızlığımı, pişmanlığımı,
Sana anlatabayım. Anne!

Ben, toplumun yüzkarasıyım, şimdi.
Biliyorum, sen de kızılıyorsun bana.
'O zehre ve arkadaşlarına yaklaşma!' diyorsun ama;
Kimsem yok benim, mekanım sokaklar...
Yine de,
Her gece yüreğimde,
Bir çocuk ağlar. Anne!

Çıldırıyorum!
Zehir almadan duramıyorum.
Dün yine seni rüyamda gördüm;
Koşuyorum, koşuyorum,
Bir kuş gibi uçuyorum, sana;
Ama bir müddet sonra,
Kaldırımlara düşüyorum.
Zehri her alışımında böyle oluyor. Anne!

Bugün arkadaşlarımla sana geleceğim.
Onlar da yalnız,
Onlar da kimsesiz...

İçimizde bir Küçük Umut var...
Adından uzak...
Anasız, babasız...
Yeni düşmüş sokaklara.
Yalnız...
Hem de yapayalnız...
Her gece kendimi unuttur,
Onu bağırma basarım. Anne!

Kaldırımlar ve sokaklar,
Bizim anamız, babamız...

Biz sokak çocuklarıyız,
Sokağın çocuklarıyız.
Herkes'e göre sefil,
Herkes'e göre rezil...

Bizi ancak sokaklar kucaklar,
Alır bizi, yüreğine kaldırımlar.

Artık sokaklarda,
Senin sıcaklığını duyamıyorum.
Yine de bu akşam sana koşacağım,
Kanadım kırılmazsa sana kavuşacağım. Anne!

Anneler günü geldi yine;
Bana ne!
Benim annem sokaklar...
Ne yapsın gülü,
Ne yapsın karanfili...
Ben içimdeki, kanayan güllerle,
Koşuyorum, hep sana. Anne!

Ölüm,
Gözlerimi yumup,
Sana koşmakmış.
Al yüreğine de
Doya doya okşa beni,
Beni okşa. Anne!

Hasan Hüseyin Kaynak

Sonbahar

Gökyüzünden sağanak yağmurlar yağıyordu
Gözlerin büyülü bir ceylan gibi bakıyordu
Yanakların kırmızı gül gibi al al yanıyordu
Ellerin ellerimden sım sıkı tutuyordu

Avuçlarımızdan bir bir yıldızlar kayıyordu
Sokaklarda ürkek kediler dolaşıyordu
Kulaklarımda çınlayan büyülü sesin,
Ve beynimde silemediğim bir ismin ...

Fakat bir çığlıktı gecenin ayak sesleri
Dağlar yüklendi omzuna gam yükünü
Yağmurlar boşaldı, saçlarının tellerine
Bir hü zün olup geceler saçlarında tutundu

Sonra geldi sonbahar, sarardı yapraklar
Kış yüzünde ince çizgiler bıraktı
Aramızda yüce yüce dağlar vardı
İsmin yüreğimde hep öyle kaldı.

Bu bir sondu yüreğimde
Güvercinlerimin kanatları kırıldı
Yok olmadı sizin günden güne
Bitmeyen bir çağlayan oldu

Ah, bu bir sondu, sen sonbahardın!
Karşımda hep silüetin vardı
Sonbahardı, avuçlarımdan kuşlar uçtu
Ve ismin bir sır gibi yüreğimde kaldı

Hasan Hüseyin Kaynak

Sükut

Neden bu kadar sessiz gökyüzü?
Bir inilti kasıp kavuruyor her tarafı
Savuruyor zaman bütün hayalleri
Kıyıya vuruyor birkaç damla gözyaşı

Bırakın gökler tutmayın ellerimi
Sürgüne vuruyorum mavi düşlerimi
Dertler kemiriyor en güzel hislerimi
Elemler hapsediyor yaralı yüreğimi

Birkaç damla gözyaşı avuçlarımda
Son şarkı,son mısra dudaklarımda
Sığınağım olan gam dağlarında
Hala o ses yankılanır kulaklarımda

Yol alıyorum her geçen gün biraz daha kışa
Celladım bekliyor Azrail gibi karşımda
Mavilerim bırakıyor bir bir yerini siyaha
Matemler ne güzel yakışıyor suskun dudaklara

Elveda diyorum sevgilim bu akşam sana
Var mısın benimle kelebek gibi ölümle dansa?
Ben yine de gözlerimi kırpmadan dalacağım ateşe
Kalbimde bitiremediğim hala o sevda

Belki de bir sonsuzluk şarkısı çalacak başımda
Gözlerime o bilindik sükut çökecek
Yapraklar sarardığında kanat çırpacak
Sessizce bir kuş uçacak ta uzaklara

Hasan Hüseyin Kaynak

Tutmayın Dağlar

Turnamın kanadı kırıldı ah uçmaz!
Karlar yağdı sevgi çiçeğim açmaz
Kırıldı kolum kanadım tutmaz
Tutmayın dağlar,turnamı ağlatmayın!

Aç gözünü turnam haydi aç!
Felek benden alır durmadan öç
Turnam uç hemen yare uç
Tutmayın dağlar,turnamı ağlatmayın!

Derdimi haykırıyorum turnalara
İsmi yazıyorum bak sol yanıma!
Sırrımı veriyorum gözü yaşlı çocuklara
Tutmayın dağlar,turnamı ağlatmayın!

Selam söyle turnam dağlara!
Bağrımda kapanmaz bir yara
Koşuyorum yare durmadan rüyamda
Tutmayın dağlar,turnamı ağlatmayın!

Kaldım çıkmaz bir sokakta
Durun hemen çekmeyin beni dara!
Sürün sevdami yüce dağlara
Tutmayın dağlar,turnamı ağlatmayın!

Hasan Hüseyin Kaynak

Uçurum

Geceler hüznü boşaltıyor gönlüme
Ne acı! Yanıyor bir kelebek ateşte
Nerede şimdi bitmeyen maviler?
Beynimi kemiriyor cinler,periler

Merhamet senin kanatlarında
Umut ne uzaklarda ne yakınlarda
Bir uçurum var hemen önümde
Yüzüme haykırıyor dertlerimi aynalar

İnceden bir yağmur yağıyor
Kırılmış daldan bir kuş uçuyor
Karşımda sıra sıra yığma evler duruyor
Kalbimde bir tek senin hatıran kalıyor

Hasan Hüseyin Kaynak

Umut

Seninle aynalarda,
Tanıştım, ilk defa.
Rüyalarım giridin.
Çoğu zaman aynalarda,
Bana, güneşin kızılığıyla göründün.

Kaçtın çoğu zaman benden,
Kaç vakit seninle söyleşip,
Sana serzenişte bulundum.
Sen benim bitmeyen umudum,
Sevdam, içimde büyüttüğüm çilem,
Ekmeğim ve kavgamdın.

Kaybetmedim umudumu.
Doğuda daha iyi tanıdım seni;
Her köşe başında bir hüzün türküsüyle,
Umut oldun, ekmek oldun, yüreklere.

Köşe başında bir tezgâhtar edasıyla,
Gecelere kadar bekledim,
Kaç defa seni.
Akşam eve giderken; 'Allah Kerim,
Bugün olmazsa yarın kazanırım.'dedim.

Aynalarda kaç defa,
Söz verdik birbirimize.
Ama güneş doğunca,
Yüreklere hep silindin,
Kayboldun, kavga oldun.
Gökyüzünde güneşe bulut oldun.
İnsanların dilinde, bitmeyen,
Bir söz
Ve umut oldun.

Aynalarda adını ezberledim.
Bazen bir umut, bir sevda oldun.
Kovdum benliğimden ama gitmedin.
Söz oldun, sır oldun,
Dilimde, bir türkü bir saz
Ve umut oldun...

Hasan Hüseyin Kaynak

Ve Sen

Gün dağın ardında kaldı
Yüzün batmayan bir güneşti
Zaman beli bükülmüş bir ihtiyar
Gözlerinde solgun güz rengi

Neden böyle kırılğan akşamlar
Kaç güneş doğdu, kaç güneş battı
Saçaklarda ürkek kediler vardı
Bir yerlerde hala o sıcak gülüşler

Bir güz bulutu sarmıştı nazenin tenini
Bir yerlerde yaşadığımız zaman kırıntıları
Akşamları sağanak yağmurlar yağardı
Yanakların bir kırmızı gül gibi al aldı

Ve sen uzak iklimlerin kış güneşi
Dudaklarımızdan dökülen sıcak bir ezgi
Sevda kanat çırpan yaralı bir kuş gibi
Sen hala dudığımızda bitmemiş bir türkü

Hasan Hüseyin Kaynak

Ve Sevmek

Ne yaman çelişkidir sensiz seni yaşamak
Her gün bir köşe başında sana ağlamak
Her an her saniye sensizliği hatırlamak
İsmin akla her gelişinde hayallere dalmak

Sana dair bir şiir bir şarkı yazabilmek
Her baharda ardın süre yollara düşmek
Ve her gece yarısı boş bir hayale tutulmak
Sonra elinde bir mendil gözyaşlarını silmek

Bir gölge bile olsan her zaman seni sevmek
Bazen sensiz hayalsiz kalıp kederlenmek
Bazen de bir gölgede hep seni aramak
Ve sevmek her mevsim sadece seni sevmek...

Hasan Hüseyin Kaynak

Ve Zaman

kimsesiz sokaklarında kalbimin yine o şarkı
ağlıyorum bak, akşamlar karanlık
gökyüzü kurşunla örtülü pencerem kapalı
sevdan sürükler beni bir çıkmaza
sen olur her yağın yağmur damlası penceremde
yıkılmaz dağlar bilirim, mağrur ve asi
alıp giderim başımı sensiz bu şehrin kimsesiz sokaklarına
yıldızlar yine kucaklar çırpınışımı, feryadımı
sen uzak iklimlerin gelgit sevdalısı
bense yalnızlığa mahkum bir serseri

sen yoksun ve karlar yağdı başıma
aynalar tanımaz geçmişteki çehremi
kırılığandır ah zaman nice sevdalara
yelken açar yine gemiler sonsuzluğa
yılan gibi kıvrılır ırmaklar yeniden yatağına
denizler hırçınlaşır deli dalgalarla
ve bir gün gelir zaman alır bağrına

alıp gideceğim başımı bu defa bu şehirden
ama seni de götüreceğim hayallerimde
olsun hayallerin de yeter bana
bir sonbahar akşamı yine dikileceğim karşına
belki de seni götüreceğim mavilerimle
bir kurşun gibi delip geçeceğim kalbini
bilirim bir gün bitecek bu zaman
ama yok olmayacak hiçbir an bu sevda
kış yüzünü gösterecek elbet bir gün
ve yine uçacak saçaklarda kuşlar
bilirim ardından yağmurlar ağlayacak

ve zaman duracak saatin sonsuzluğunda
elveda hayaller, muştular, gölgeler
gökler tutun ellerimden bırakmayın beni
kuşlar alın sizin olsun gökyüzünün sonsuzluğu

Hasan Hüseyin Kaynak

Yaban Gülü

ve geceler yıkılmıştı omuzlarımıza
bir ceylan kaçardı düşlerimizde
karanlıklar sarmalardı bitmeyen hayallerimizi
gözlerinden belli olurdu vurulduğun
tutulurdun biliyorum yaban gülüm

yeter ki solmasın güz gülü dalında
ve yeniden yeşersin her baharda
yine kıyılara vursun tüm hırçınlığıyla gemiler
bulutlar boşaltsın yüreğimize gözyaşlarını
ağlamasın hiç kimse sakın ayrılığımıza yaban gülü

bilirsin ki hiç dayanamam hıçkırıklara
beynimi kemirir hissizlik ve sensizlik
sen şimdi başka baharlarda yaşarsın
bense her vurulduğum da yüreğimde yine sen

her sonbaharda sensiz ölürüm
vururum atımı dört nala sensiz seni ararım
her köşe başında bir dilenci misali el açarım
rüyalarımda yakalarım yaban gülü seni
ama dokunamam bilirsin ki;
sensizliğe hiç dayanamam...

Hasan Hüseyin Kaynak

Yağmur

İnceden bir yağmur vuruyor alnıma
Bir buse kondurarak okşuyor tenimi
Bir mart sabahı yoruyor bu yağmur beni
Her taraf bir sis bulutu içimde tarifsiz sızı

Hasan Hüseyin Kaynak

Yalnızlığım İsyanlarda

Akşamlar karabasan,yollar çıkmaz,
İşte,çıldırıyorum! yalnızlığım isyanlarda,
Ümüğümü sıkıyor durmadan bir el,
Ümitlerim kurgulandı hayallere.

Ne oldu arkadaşım be sana?
Saçlarında mahpus siyahlar, aklara;
Tutun gençliğimi geri getirin bana,
O günleri yaşamak istiyorum doyasıya.

Tekrar yıldızlara uzanmak,
Aynı sokak başında sevdalanmak,
Yaşamak yeniden çocukluğu yaşamak,
Ve güzel günleri çocuklukta aramak...

Hasan Hüseyin Kaynak

Yalnızlık

Sessiz, daracık bir otel odası...
Anlamaz ki beni duvarlar,
Bir yalnızlık çöker ruhuma,
Ne kadar konuşsam, boşuna.

Çaresizliğimi yüzüme vuruyor aynalar,
Görmesin ağladığımı aman kimseler!
Ne elimden tutan ne yalnızlığımı paylaşan var,
Ayazda, geceyle dertleşiyor fırtınalar.

Ve bir ışık vuruyor aniden odama,
Sevgilinin hayali yansıyor duvara,
Kapıdan sevgili giriyor, yavaşça,
Gelip oturuyor bir müddet yanıma.

Biraz sonra bir peri tutuyor ellerimi,
Ve ağlıyor durmadan kimsesizliğime,
Rüyamda bile kapılıyorum bir boş hayale,
O anda yalnızlık haykırıyor yüzüme.

Hasan Hüseyin Kaynak

Yalnızlık Şarkısı

Bir şarkıdır yalnızlığın göğsünde vuran
Kapın çalınmasa da hiçbir zaman
Sakin ağlama tek sen misin böyle yaşayan
Tabiattaki sessizliğe versen kulağını bir an
Bir çığlık kopmasa dahi hiç hayatında
Gece yalnızlığında çığlık çığığadır hayat
Kaderin ördüğü bir türküdür yalnızlık
Ve gece sesi karanlıkların habercisi
Gölgelerde dans ediyor bir ıslık sesi
Sen rüyalarımın, hayallerimin perisi
Saatlerin sustuğu anda ara beni yüreğinde
Bir sonsuzluk şarkısı işiteceksin her andığında
Belki de sevda sözleri mırıldanacaksın
Hüzünlenecek bir müddet sonra boş vereceksin
Ya da radyoda hisli bir türkü dinleyeceksin
Bir gün gelecek ah, hep sen diyeceksin!

Sönecek yıldızlar bir boşlukta bozulacak bu büyü
Güneş doğmayacak bir daha eskisi gibi
Ve yalnızlık saracak dört bir yanını
Kemirecek hasret hislerini, kimsesizlik düşüncesi

Hasan Hüseyin Kaynak

Yalnızlık ve İstirap

Yalnız gecenin sabahında
Gözlerim hep uzaklarda...
Kapımı rüzgarlar dövmekte
Senin hasret kokularını getirmekte...

Yalnızlık ve bir kenara itilmişlik
Dumansız, alevsiz ve sensizlik
Bir gece yarısı ve sonsuz düşünceler...
Arkadaşımdır, benim karanlık geceler.

Hey, ıstırap yuvası hücreler!
Can sıkıntısından insan, bir ileri bir geri gider
Karşımdaki karanlık ve cansız gölgeler
Ağlıyorum şahit olun yalnızlığın sembolü geceler!

Ellerimin yardımıyla atıyorum ayaklarımı
Sendeleyerek bir sağa bir sola;
Düşüyorum kimsesiz, sessiz bir boşluğa.
Aıştım ben artık yalnızlıkla arkadaş olmaya.

Hepsi rüyadır gelip geçer dediler
Rüyada da olsa yalnızlık insanı deli eder
Koşmak istiyorum güneşe artık yeter!
Yalnızlık; kimsesizlik, ıstırap ve keder...

(Yalnızlık ve İstirap 1997)

Hasan Hüseyin Kaynak

Yaşam

Zamanda takılı kaldı gözlerin
Yollar tutuldu bir boşlukta
Nasıl da bitiyor hayat hiç beklemediğin bir anda
Ruhumuzda besteleniyor yaşamın acı çığılı
Bir kordur bazı an yaşam
Bitti avuçlarındaki zaman
Aniden bir kuş uçtu ta uzaklara
Sonra bir sükut çöktü dudaklara
Yalnızlığa uzandı bitmez sandığımız hayallerimiz
Ve bir nara koptu, lal oldu dillerimiz
Uzandı koca çınar sessizce ölüm uykusuna

Şimdi akşam karanlığında eşkiyalar kuşatır dağları
Ne olur tutun bırakmayın beni yalnızlıklara
Ah insan ne kadar da yanılıyor geçen zamana
Bitiyor her şey aniden, bedenden bir kuş uçtuğunda
Bir düş ülkesinde dağ başında kalmak
Ve aniden kanatları kırılıp yere düşmek
İşte budur hayatı kelebek gibi yaşamak
Ateşte kendini aldatıcı da olsa yaşıyor sanmak...

Hasan Hüseyin Kaynak

Yeniden Sevdalansam

Bir ışık belirir seninle yarınlara
İçimde bir kuş uçar,senden yana
Hayallerim beni sana götürür
Sürükler rüzgar ümitlerim bir kıyıya vurur.

Radyoda senin en çok sevdiğin şarkı
Sensiz yakarım bu şehri şimdi
Gözlerin sana çeker beni
İçimi yakar ayrılık sözleri.

Daha ne kadar yalvarsam
Ağlasam rüzgarda savrulsam
Sana doğru bir akşam yol alsam
Ve gururumu kırarak kapına dayansam

Seninle geçmişten söz etsek
Ayrılığı lanetle kahırla ansak
Kenetlensek yeniden doğsak
Ve bir daha hiç ayrılmasak.

Tutup da artık beni bırakmasan
İyice sarsan kollarında uyusam
Bu rüyadan hiçbir an uyanmasam
Sana yeniden yeniden sevdalansam.

Hasan Hüseyin Kaynak

Zamana Serenat

Bak kar yağıyor ellerimize
Bir ayrılık türküsü tutturuyor rüzgar
Arkasına bakmadan gidiyor
Geride kalan mutluluklar.

Gökyüzünde uçan güvercinler
Daha az önce buradaydılar
Sanki sonsuzluğa kanat çırpıyorlar
Arkalarında birkaç hatıra bırakıyorlar.

Ne kadar yalvarsan boşuna
Zaman yaşanıyor anlasana
Gökler perdeleniyor gözlerimize
Güller ağlıyor bu halimize.

İsrafil'in elinde bir sur
Yıllar çağlayan bir su
Sürüngenler yatıyor kış uykusuna
Zamana serenat yapıyor rüzgar.

Yoruluyor,zaman ellerimizde soluyor
Ve apansız bir boşluğa yol alıyor
Bizse düşüyoruz bir çukura
Avuç açıp yalvarıyoruz sonsuzluğa.

Hasan Hüseyin Kaynak

Zamanı Zamansız Yaşamak(Deneme)

Zaman üzerine nice yazılar yazılmıştır.Sahi nedir zaman, neden bu kadar üzerinde durulması gereken bir kavram? Hani bazı anlar olur kendimizi hiçbir yere sığdıramayız sıkılırız, kendi köşemize çekilir ve kendi kendimize sorular sorarız ama bu soruların içinde boğulur kalırız. İşte böyle anlarda ellerimizi şakaklarımıza koyarak belki de geçmişimizi,geleceğimizi sorgularız hatta çocukluğumuzu düşünüp geçmişe dalarız ama bir hüznün sarar çoğu zaman içimizi ve neden diye kendimize soru üstüne sorular yöneltiriz.

Hele bir de şakaklarımıza karlar yağarsa çocukluğa özlem başlar ve o andan itibaren zamanın değerini daha iyi anlarız ki; Cahit Sitki'nin şu mısraları dökülürverir dudaklarımızdan:

Şakaklarıma kar mı yağdı ne?

Benim mi Allahım bu çizgili yüz?

Ya gözler altındaki mor halkalar?

Neden böyle düşman görünürsünüz;

Yıllar yılı dost bildiğim aynalar?

Şakaklarımıza kar yağmadan önce dost bildiğimiz aynalar bir anda bize düşman olur da işin içinden çıkamayız artık hiçbir şey eskisi gibi olmaz.Belki de kendimizi metafiziğe -Allah'a-adayıp bir derviş olup çıkarız,bu dervişlik çoğumuzda Tanpınar'ın şu mısralarında belirttiği gibidir.

Başım sükûtu öğüten

Uçsuz, bucaksız değirmen;

İçim muradıma ermiş

Abasız, postsuz bir derviş;

Bundan sonra ölümü belki de soluklarımıza kadar hissederiz Dante'nin otuz beşinden sonra kendisini kilisenin buyruğuna vermesi gibi.Oysa -çocukluğumuzda -gençliğimizde zaman bu kadar bize kısa gelmemişti önümüzde daha ne kadar uzun bir zaman dilimi vardı ne de çabuk geçti bu mutlu yıllarımız? Sonra yine Cahit Sitki'nin şu mısraları gelir herhalde aklımıza:

Ne doğan güne hükmüm geçer,

Ne halden anlayan bulunur;

Ah aklımdan ölümüm geçer;

Sonra bu kuş, bu bahçe, bu nur.

Ve gönül Tanrısına der ki:

- Pervam yok verdiğin elemden;

Her mihnet kabulüm, yeter ki

Gün eksilmesin penceremden!

Şairin de dediği gibi her mihnet kabulüm yeter ki gün eksilmesin penceremden.Gün eksildiği an zaten her şey bitmiştir. Önemli değil geride kalan mutluluk ve mutsuzluklarımız artık.

Zaman sürüklüyor işte bütün güzellikleri kalbimiz kor, mevsim sonbahar,nerede kaldı ah o mutlu yıllar? Ve bir çoğumuzun aklından belki de şu cümle geçiyor: "Zamanı zamansız yaşadık."sizce de öyle değil mi dostlar?

Hasan Hüseyin Kaynak